

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokrvari“ Nar. Pesl.

— Uredništvo i odpravništvo nalazi se: CORSA STADION N. 12. —

Nepodpisani se dopis ne tiskaju. Prilozana se pisma tiskaju po 5 vrb. svaki redak. Oglaš od 8 redakata stoji 60 novč. za svaki redak više 5 novč.; li u slučaju opetovanja uz pogodbu sa upravom. Novci se šalju poštom (kao što se) lino, praline i najbližu poštu valja točno označiti. Komu list ne dođe na vrijeme, neka to javi odpravničtvu u otvorenom pismu, za koje se ne plaća poštarina, ako se izvana naplaćuje: „Reklamacija“. Dopis se ne vraća ako se i ne tiskaju. — „NAŠA SLOGA“ izlazi svakog četvrtka i 1 celom arku. Novci i pisma šalju se na uredništvo ili odpravništvo. Najbližegovani listovi se ne primaju. — Predplata s poštarinom stoji 6 for., za scijaku 2 for. na godinu. Razmjerno fr. 250 na za pol godinu. Izvan carine više poštarina. Na malo 1 br. 5 vrb.

Rad istarskoga sabora.

V.

Najzanimivija točka finansijskoga odbora bijaše ona o otkupu desetina. O tom pitanju bijaše ponajprije pisano negdje početkom ove godine u Šušakoj „Slobodi“, kasnije pako u „Našoj Slogi“. Narodni zastupnik g. Laginja zauzeo se svom dušom za ovo pitanje u posljednjem saborskom zasjedanju. Žalimo, a to će još vedma žaliti i sam g. zastupnik, da mu ne bijaše pri ruci sav potrebit materijal, da ga uz pomoć svestrano proučiti i upotriebiti. Nu i bez pomagala t. j. iz samog odborskog izvješća, stvorio je g. Laginja tako nepobitno dokazao o nepravici, koja se čini jednom dielu pučanstva Istre, da mu nisu mogli niti najprevejaniji pravici istarskoga sabora ništa odlučna, ništa protivna navesti. On je naveo i brojkami nepobitno dokazao, da su sudbeni kotari Voloski, Podgradski, Krčki, Creski i Lošinjski svoj dug desetino jur davno odplatili, a oni i danas isto tako, dapače i više i redovitije odplaćuju, kao da nisu nikad ništa platili; odplaćuju za sebe i za ostale istarske kotare. Važno je pri tom, da su u odplaćivanju otkupa najrevniji upravni kotari, u kojih imade najmanje upliva poročka konsorterija t. j. gdje je hrvatski element posve čist ili malo pomješan sa talijanskim elementom. Zapadni dio Istre sa velikimi (?) i bogatimi (?) talijanskimi gradovi i gradići zaoštaje u odplaćivanju otkupa za siromašnijim i neukimi kotari iztočno Istre!

Spomenuti kotari na duguju za odkup od desetine u svemu niti toliko,

koliko su n. pr. g. 1883. nameta za taj dug platili.

Da je to plaćilo nepravedno, uviđaju i naši narodni protivnici, nu u svojoj strasti proti nam, neče da pripoznaju tu nepravice. Govor g. Laginje smutio je i spleo talijanske zastupnike. Neznadoše ništa pozitivna odgovoriti; bijahu ne samo nepripravni već takodjer iznenadjeni. Najbolji njihovi pravnici, zomalski predstavnici i činovnici, kao dr. Amoroso, dr. Vonić i dr. Petris, dakle stupovi saborske većine, izvrćali su činjenice, dremali sa dokazi g. Laginje, hvatali se za koje-kakvo doskočiće, nu svo njim ništa nepomože. Badava je nastojao dokazati g. dr. Petris, kako jedan kotar neplaća za drugoga, nego, da se onim visokim nametom odplaćuje dug pokrajine prema cesarstvu. Našao je pripravnoga g. Laginju, koji mu je odmah odgovorio, da to nije istina, jer da je za Istru narasao dug napram cesarstvu od g. 1875. za preko 100.000 for.

Badava se trudio prvak talijanske stranke g. dr. Amoroso, da opravdane dokazao g. Laginje, pripovijedajući koješta o postanku desetino, o privatnom i skupnom dugu, o zakonu, kojim se ustanovljuje izplaćivanje otkupa od desetino i kojeg nisu oni stvorili itd. itd. Čitajući govor gosp. Amorosa, sjetismo se i nehotice našo poslovice, koja kaže: »trla baba lan, da njoj prođu dan«. Gosp. zomalski podpredsjednik, videć svojega druga g. Petrisa u nepričici, htjede mu u pomoć priskočiti, pa se jedan smotao u tricu i kućinu, da nije znao niti sam kud ni kamo li će izaći.

Nu on bijaše već na početku svog govora na slasec pripravan. Ta on, g. Amoroso, kojega drže

nepogrišivim, priznaje u uvodu govora, da je pitanje ob otkupu desetino konfuzno, zamršeno. Kako i da ne bude? Uvidja dobro, kako se utjerivanjem otkupa nekojim notalijanskim kotarom nanaša goleme nepravice, nu kako će to g. Amoroso u javnoj saborskoj sjednici priznati? Neimalagljeja posla, nego motati i okretati kako se najbolje dado, a da budu bar ponešto ledja zakrta, izjavi se jednostavno, da je nastala u pitanju o otkupu desetino konfuzija! Čujte stanovnici kotara Lošinjskoga i Voloskoga! Pitanje o otkupu desetino jest po mnenju g. zomalskoga podpredsjednika zamršeno. On nenieče, da vi plaćate mnogo i mnogo više nego li vas ide, on priznaje bar mučke, da ste vi svoj dio već davno izplatili, on znado, da vi sada za svu ostalu pokrajinu plaćate, nu to njega nosmeta izjaviti, da se na stvari kako danas stoji ništa mienjati neda; da je zakon takav pamična Bosna; da ostavimo promjene zakonah budućim dobam i budućemu poholenju! Bilo dakle pravedno ili ne, vi plaćajte i nadalje, a gospodi u Poreču ostanite svu skrb oko iztjerivanja i izplaćivanja otkupa desetino. Zaista plemenitih skrbnikah!

Posve je naravno, da izvestitelj g. dr. Vonić nemogaše ništa opaziti na govor g. Laginje nakon toli temeljitih i nepobitnih (?) dokazah gg. Petrisa i Amorosa. Vonić jednostavno izjavlja, da neima što pridodati dokazom rečenih predgovornikah! Niti njega ne peče nepravica, koja se nanaša jednom dielu pučanstva pokrajine, dapače on niti neanalazi za vredno, da kao izviestitelj išta u obranu svog predloga reče. Čemu i mučiti se kad neima potrebe? Znao je kakova sud-

bina čeka njegov predlog, jer bijaše uvjeren, da će biti primljen pa makar se proti njemu digli svi govornici svota; da će biti odobren, makar se još bjelodanije dokazalo, da je nepravedan, da se njim nanaša krivica dvim skoro najsiriamašnjim kotarom.

Saborska većina neodusta niti u ovom pitanju od staro navado t. j. ona odobri bez ikakve griznje saviesti predlog finansijskoga odbora, a to je najkraći način, utući i pobiti sve razloge i dokaze, pa kako oni valjanji bili. Uzaludni su kod onakvo većino razlozi! G. Laginja je mogno očekivati, da neče uspjeti, tk on pozna dobro svoje ljude. Sasma umjestna bijaše opazka g. Laginje na koncu govora. On je prosvjedovao naima proti neistinitim viostim Talijanah Istre, koji trube širom biela svieta, da mi dobivamo talijansku tobož kulturu. »Dobro« reče g. Laginja ali onda gospoda ja tvrdim, da mi vam svako dobro debelo plaćamo i da bi predbacivanje vaše vriedilo samo onda, kad biste nam dali škole svagdje, gdje bi trebalo i kakove bi trebalo. Gosp. Laginju ide svakako čast, što je prvi odkrio nepravdu koja nam se čini.

On je ranu odkrio i melem naznačio, kojim ju valja mazati i gojiti, nu naši susjedi neče, da za to ništa znadu.

DOPISI.

Iz Buzeta. U zadnjih dopisih sa ovih stranah, bijaše lepo dokazano u čemu sastoji ta tali razvilkana odjeovska kultura naših Talijanah i kako se oni istom koriste, da nas neuke kmetu u mrežu ulove, da a namti potle laglje gospodare. Spomenuti dopisi uzrujali su s jedne strane ljute naše narodne protivnike, a s drugo otvorili su očim mnogim našim, koji su da sada sitopo vjerovali i ludo aliedili svoje

strašnom ognju. Neprijatelj je sve više i više napredovao, a zalsto bio bi protivnikove posve uništio, da ne dodje u pravi čas Neznanko. On srne u ljuti boj, a kud je išo, tuda je neprijatelj padao kano snoplje. Sjekuć levo i desno dospjeje upravo do samih grofovah, njegovih šurjakah, koji su bili u najvećoj pogibelji; oni bi bili poglunali bez dvojbe, da jim nepriteže Neznanko u pomoć. U ljutom kreševu zadohlie Neznanko malenu ranu na ruci. Da poveže ranu, podade mu jedan od njegovih šurjakah svoj zaručni rubac. Neznanko uzme rubac te ga spravi u žep. Nakon bitke sve se klanjalo i divilo nepoznatom junaku. Niti njegovi šurjaci nisu ga poznali, već ga očarano gledali i čudili se od kuda im Bog poslao spasitelja, tog zlatnog junaka. Neznanko porazi posve neprijatelja.

Po dovršenoj vojni vrati se Neznanko veselo k lplj. Tuj mu reče konjleak, da sjede na ono staro kljuse te nek se nu oko uputi na vojsku. Neznanko poslušao, a konjleak nestade. Neznanko ide lagahno onim putem, kojim je znao, da će sastati svoje šurjake. Tako i bude. Eto njih, gdje jezdje na ovjih vranjih konjidih, koji su umoreni kano jelen kad ga psi gone. Sastaviš Neznanka rekoše mu:

— Zar ti jadinše sad istom ideš na vojsku, a mi se eto već natrag slavodobitno vradamo.

— Ja neznam odvrati kim Neznanko, i uputi se s njim kud. Kad se zetovi vratili, primi jih grof tust pun veselja, a osobito zaručnice bijahu sretne, što su jim se zaručnici sretno vratili. Sali se sjeti grof i Neznanku, te zapita došljake:

— Molim vas dragi zeti, jeste li gdje vidjeli Neznanka.

— Jesmo ga vidjeli jesmo kad smo se vraćali, gdje je driemajuc u vojsku hotio, a mi smo mu rekli, da se vrati kud!

Za malo dodje i Neznanko kud, pusti svoje kljuse i ode k svojazi zaručnici u kotac gdje je odočinuo na slami. Čim su zeti odočinili, stanu pripovjedati tustu, kako su vojevali, kako je neki mladici sav zlatan i na zlatnom konjleku neprijatelja uništio. Nas dvojice, rekoše, bili bi zaglavili sa našimi četami, da nos on neuspasi. Naš spasitelj bio maleno ranjen na ruci, a ja mu bnehi zaručni rubac, da si zaveže ranu, reče jedan od zetovah.

Za nekoliko danah reče grof zetom; da idu u lov i što tko ubije to će i jesti. Opet njim dade svakom vrana konja i sjajno oružje, te lovačku spravu. Ai nezaboravi grof niti na Neznanka već naloži, da mora i on u lov. Ta i on je moj zet, dođa u šali.

Neznanko dohije i sada staro kljuse i najgoro oružje. On se uputi opet driemajuc k lplj gdje sjede s kljuseta, uzme

PODLISTAK.

Kako je „Neznanko“ sretan postao.

(Narodna pripovjedka.)
(Konac.)

Neznanko je već bio pograblo jabuku i rubac te sve stavio u nedra. Grof, otac se silno naljutio i to više na kćerku nego na Neznanka. Njoj zapovjedi, da mu mora oduzeti dobačene mu stvari, al ona neče, te neče, a Neznanko k tomu pripravlja se živo na odpor govoreć: »Ja neznam, a glavoin kreće, da neču.«

— Zar ćeš ti ovog siromaka, upita ljutito kćerku grof, a još k tomu Neznanka za supruga?

Da njega i nikog drugog već njega, odvratila kćerka odlučno.

Grof zapovjedi slugam, da zatvore Neznanka i mladuru grofici u kotac, da tu razmišljaju o svojih zarukah. Zastidjenedoše mladići grofovi i knezovi k svojima kućam, a ona dva što su se zaručili za starje kćeri grofova, zaostaviše se kod budućeg tusta.

Nekoliko vremena za tim dodje grofu zapovjedi, da mora na vojsku. On pozove svoje buduće zete (ona dva mlada grofa) proda se te im reče:

— Dragi djece, ja sam ostarlo i iznemogao za vojnu, molim vas dakle, da liježe mjesto mene u rat. Evo vam svakom vrana konja i sjajnog oružja, ajte srečno uz božju pomoć. Čekajte malo, pridoda smješče se grof, tã i Neznanko je moj zet, mora dakle i on svami, možda će gdje zacrjaviti i tako mene velike neprilike riešiti.

Neznanka dovedu iz kotca pred grofa koji ga upita, da li će poći za njega na vojsku.

— Ja neznam, odgovori Neznanko, al ujedno peklma s glavom, da ide.

Grof naloži, da mu se dade neko staro, mršavo i čoravo kljuse, stari muž, koj se od hrđe nije dao iz koricah izvući, te koplje isto takvo. Sad zasjede uhopi Neznanko na kljuse, koje se driemajuc jedva micalo. On se uputi ravno do onog bunara i lpe, gdje je uzia njegovog zlatnog konjleka. Kad stigne tamo, silja s be-devije, skine uzdu a lpe, strese njom i eto mu zlatnog konjleka, koj mu reče, da pusti bedeviju nek pase, a na njega da sjede.

Neznanko zajaše svog konjleka te namah postaše obojica-zlatni, dapače pozlati se i njegov mać. kulture i koplje. Tad reče konjle Neznanku, da se drži junački. Na to poleti konjle preko polja ravna kano vjezla preko neba sjajna. Kad je došao u tabor nadje svoje u krvavoj bitki, u

Voda je uništila usjevah u površini od 383.600 jutarah; razorila 3459 sgradah, a upropastila 94.900 gospodarskih. Sva štoda proračunana je na 13 i pol milijunah forinikih!

Kako bijaše već objavljeno, biti će austrijski i njemački carevi gostovi ruskoga cara. Cesar Fran Josip odputovati će dojučeršnje nedelje posebnim vlakom u Skiernevicu, gdje će se sastati s carem Aleksandrom i carem Vilimom. Njemački naši nazovi slobodnjaci očekuju koješta od tog sastanka. Najživlja njihova želja jest, da bi se današnje stanje u Austriji poremetilo pa da bi oni opet došli na kormilo vlade.

Iz autonomaške dobe u Dalmaciji poznati Lapona, koji je sada kod vrhovnog sudišća u Beču, počeo je opet inještati u Dalmaciji. Nedavno pohodio je na jugu svoje vjerne, napose glasovitog Bajamontija, a kojim snuje, kako bi našu posesstrimu Dalmaciju opet na muko metali. G. Lapena, reć bi, da je vrlo malo naučio iz svoje prošlosti, dočim se nada, da bi moglo njegove spletke u Dalmaciji uspjeti. Minulo je vrome u kojemu su mogli ljudi svojta Lapene i Bajamontija Dalmacijom držati.

K izborom za hrvatski sabor pripravljavu se što odlučnije sve tri saborske stranke. Svaka od njih postavila je silu kandidata, od kojih će mnogi ustati na čjodilu. Agitatori svih stranakah putuju zomljom, da priprave narod za svojo kandidatu. O uspjehu budućih izborah za hrvatski sabor ovisi, da li će i nadalje ostati u Hrvatskoj današnje napeto stanje ili će stvari krenuti na bolje. Tim se i dade protumačiti živa agitacija svih stranakah, koje nestoje, da svoje ljude u sabor protaraju; jedni da to novoljno stanje poboljšaju a drugi, da ga još bolje učvrstaju.

Srbija slavi ovih danah otvorenje prve svoje željezničke pruge i to od Zemuna u Niš. Ovom prugom primaknula se je Srbija srednjoj Europi, od koje bijaše do snida, tako rukću, odijeljena. Kula bude spojena ova pruga sa macedonskom i bugarskom željeznicom, dieliti li će so kod Niša u dva glavna traka: jedan će spajati Salonik a drugi Carigrad sa Europom.

Ruska carska obitelji odputovala je dne 6. t. m. iz Petrograda u Varšavu. U njezinoj pratnji imade višce civilnih i vojničkih dostojanstvenikah, kao veliki knez Vladimir, ministar Giers, graf Tolstoj itd. U Varšavi bihaju visoki putnici veoma srdačno primljenjeni i burno pozdravljeni.

U Italiji širi se kolera veoma naglo. Smrad i nečistoća mnogih talijanskih gradovah pruža pošasti najbolje zemljišće. U glasovitom gradu Napulju širi se kolera uprav užasno. Tuj oboli kroz dan 6-800 ljudih, od kojih do preko polovice umira. Po vestih dolazećih iz Italije imabili bi se do mala razglasiti dogovori medju Austrijom i Italijom o ribarenju u jadranskom moru.

Koliko je da sada poznato, nije jošte Kina navjestila Francuskoj rat. Dolaze u ostalom glasovi iz Pekinga, da je kineska vlada odlučila braniti se do skrajnosti.

Iz Sudana dolazi vest, da su ustaše velikom silom navali na Kasalo, odakle bihaju velikim gubitkom suzbijeni.

Istarskim hrvatskim roditeljim.

Zašto ono po svem selu,
Sa svakoga eno praga,
Za puškom se puška ori,
Svaka majka sinka draga?

Nek se znade — ovo selo
Za jednu je pušku jače:

Rodilo se muško čedo,
Pa, gle, narod vesel skače.

Gdje se nekad sila silom
Odbijala, još i sada
Taj običaj, to veselje
U narodu našem vlada.

Roditelji! — naš u Istri
S obstankom se narod bori:
Od junačke mnogo večera,
Duševna ga sila mora.

Duševna se strašna sila
Pojednakom silom lemi;
A duševno mi smo jošće
Koli slepi toli hromi.

Neimamo nikog, naša
Da pred svetom prava brani,
Da nas štiti, da nas vodi,
Duševnom nas hranom hrani.

Ah, kad hoće to i kod nas
Običajem svetim biti;
Ne, kad vam se sinak rodi,
Neg kad počne u školu iti?

Da, iz svakog neka sela,
Ješeni se neka svake
Bar po jedan tako spremi
U odrasle sinak djuke.

Onda ćemo mi i svoje
Sdušne slušat činovnike,
Svoje imat mudre glave,
I na broju duhovnike.

Uz latinsko staro svjetlo
Tad će naše mlado gorit,
I u Istri dva se puka
Za napredak skupni boriti!

U Bosnoj, Hercegovini i Crnoj Gori.

Franina i Jurina.

Fr. Ala Jure, ma ti je sada va Vrbniko fanj!
Jur. Ca ni već baruf?
Fr. Ti misliš, da te se vavek petulhat kako i va gverc.
Jur. A jel još ćut onu: „Ja prihel urdin od komisara ispšta, da ja zadržanjen loo na kotorni orbićev.“
Fr. To ne to. Sad moroš lejti sve oglose va našen jezike.
Jur. Donke već se ne pača on g. visokoramnjak?
Fr. A ja! štrkalo mu je.

Fr. Neki dan ti je bila va jenen meste na Bodulije dražba, al bimo rekli inkanaht, pak je fanat zija: „Četiri oves 11 šjurini, ki je oće toga mio a duo.“
Jur. To je pol miša pol tića.
Fr. Ja, dokle po črnoj zemlji tapamo, moramo sekakoveh ćut.
Jur. Ma za nezna, Bog mu grehi prostil! već po našu brojil?
Fr. Zna, zna, ma to da dela po mode.
Jur. Aj bin mu ja dal vr . . . medil!

Različite vesti.

Uzprkos opetovanim molbam i pozivom još mnogi naši predbrojnici zaostaju izplatom. Molimo i opet svakog prijatelja našeg lista, da ne kasni ispuniti svojo obvezu, da nabudemo prisiljeni zauzavuit list i pozvat svakoga po imenu na vršenje dužnosti.

† Ernest Jelušić. Žalostna nam stiže iz Kastva vest, da je onđe dne 8. t. m. preminuo g. Ernest Jelušić, svećenik, ravnatelj pučke škole i predsjednik »Bratovštine hrvatskih ljudi u Istri. Nemila naš proganja zaista kobl nije tomu davno, što je drveni Kastav pokopao dva dekana jednog za drugim, a eto opet nam je oplakivati prevriedna svećenika, uzor učitelja i žarkog rodoljuba. Što smo mi sve u Ernestu izgubili, neda se sa ovo par redakah označiti, ostavljamo to za drugi put, za danas kažemo jedino, da neće biti istarskog Hrvata, komu neće oće zarositi na prežalostnu vest, što je osiromašila naša miljenica »Bratovština« kojoj bijaše pokojnik od njezinog postanka revan i poštivan tajnik, a nakon smrti nezaboravnog dekana Spinčića, nemoran predsjednik, i što je naredno školstvo

Istre izgubilo jednog od najboljih učiteljah. *Ernesto dragi! dok Ti se volje neodržimo sa Tvoje velike zaljubljenosti onog rada, kog si toli žarko ljubio, kilčemo Ti razgovorim areom: Uživao vječni pokoj i lakša Ti bita rodna zemljica!*
Rodbina izdala je za pokojnikom sledeću osmrtnicu:

Svemu rodu, prijateljem i zancnem dajemo prežalostnu vest o smrti našeg milog brata, odnosno šurjaka

Ernesta Jelušić-a
svećenika, nadučitelja, predsjednika bratovštine hrvatskih ljudi u Istri itd. koji je nakon težike i duge bolesti okriepljen svetootajstvom danas u 10 sati mirno u Bogu usnuo. Tjelesni ostanci premlilg pokojnika sahranit će se u sriedu dne 10. ovoga mjeseca u 9 satih u jutro na groblju sv. Lucije, — Kastav dne 8. septembra 1884.

Vjekoslav Jelušić, Anzelm Jelušić bratja. — Josipa Stranski, Eugenija Grosman rođ. Jelušić sestre. — Maria Jelušić rođ. Jurinac, Karolina ud. Jelušić, Friderika Jelušić šurjakinja, Moric Stranski Miroslav Grosman šurjaci.

Nasvoju obranu. U 5. broju od 31. jenera 1884. donieli smo na četvrti strani lista kraku vest iz Barbanu, gdje smo opisali čin, koji se dogodilo prigodom rovinjskoga procesa proti porečkomu listu »Istrala«. Pozvani svjedoci imali su primiti odštetu ili plaću za svoju dangubnu jer su došli u Rovinj iz Barbana i drugih mjestah. Medju tim nalazio se i Julio Cleva po zanatu kovac, a po rodu netak barbanstoga občinskoga podeshtina ili glavar g. Karla Cleva. Drugi svjedoci primili su po 5 for., nu to bijaše premalo za ročenoga Julia Cleva. On izjavi činovniku, koji je izplativno, da je on tajnik barbanstak obštine, a kao takovomu, da mu pripada veća plaća. Došli činovnik mu na to u listnu izplati veću svotu u iznosu od 9 for. i 80 nvč. Pripomenuti pako moramo, da taj Julio Cleva nije nikad bio kao tajnik kod obštine namješten. Znajud ni za obstojeće propise, nemogamo ni pomisliti, da je došli činovnik izplatio veću svotu ročenomu kovcu Juliu Clevi, a da se nije prije uvjerio, jel je taj čovjek u istinu ono, za što se izjavi.

Stoga uismo imali razloga nepovjerenati našemu pouzdanomu dopisniku, koji nam je javio, da je barbanski načelnik g. Karlo Cleva potvrdilo izjavu svoga netjaka t. j. da je on tajnikom, pa da je usljed toga izplućena posljednjomu gorispomenutu veća svota. Radi ove vesti donešene u 5. broju, podigao ja g. K. Cleva proti nam obtužbu kod tržanskoga zemaljskoga suda rad uvredilo poštenja. U povedenoj usljed toga iztrgii izjavio je jedan saslušan svjedok, da je pripravau svojom prisegom potvrdil, da je u našem listu ciela donešena vest sasvim istinita, dočim je nekoliko drugih svjedokah izreklo, da nije g. Karlo Cleva potvrdilo izjavu svojega netjaka, usljed koje je dobio veću plaću.

U ovakvom stanju stvarih urodnik je ova lista na opetovano molbu od strane svojih prijateljah bio sklon, da izpravi rečenu vest u koliko se tiče g. Karla Cleva te je u tom smislu opunomođen goep. dr. M. Trinajčić u Vodnjanu. Uspjeh dogovaranju bijaše, da smo u broju 34. izpravili rečenu vest odnoseću se na barbanstoga načelnika, a ovaj odustao je od obtužbe proti nam. Izpravili smo tu vest samo u koliko se tiče g. Karla Cleva i ništa više, to smo se nadali, da je tim svršena ciela razmirica.

Tomu pako nije tako. Štiti smo, kad smo štali u tržanskomu »Citadino« pripisanu vest iz Barbana, gdje se javilo svietu, da je razprava proti urodniku našega lista odupla, jer da je »Naša Sloga« opozvala tu neosnovanom nazvala vest o barbanstom načelniku g. Karlu Clevi.

Nebje toga dosta. Poslednji broj porečkoga lista »Istrala« od 6. septembra t. g. domaša o namu vest pod naslovom: »La capitulatione del »Naša Sloga«, gdje svojim štaltajem pripovleđa, kako smo bill osvedilil barbanstoga načelnika, hvilil njegovu dobrotu te svršau sa vješću, da je g. Mikiša izabrana za župnika u Lanušcu. Nu zaboravio je porečki listič štosta reći o plaći, koju je primio g. Julio Cleva, netjak barbanstoga glavara, u ljed izjave da je občinski tajnik u Barbanu. Toga nije htijelo izpriponohtati porečki teta, jer bi se tim bilo porušilo cjele njezino stavlje.

Sad da vidimo što znači kapitulacija. Je li to kapitulacija, kad kažemo svim i svakomu, da je g. Julio Cleva kovac po zanatu zahtjevao i primio plaću od for. 9 i 80 nvč., za dangubu, prem ga nije više išlo nego li druge svjedoke? Mi toga nismo nikad opozvali niti nećemo, jer je to živa istina. Nuzgredna je pako za nas stvar, jel je Petar ili Paval potvrdilo, da je kovac Julio Cleva občinskim tajnikom. *Paktum obstoji*, ovo je glavna točka pred kojom izezavaju sve nuzgredne vesti. Ovo najboljeg dokaza mlrogljivosti i blažnosti talijanskih mlitorinikah. Izazvani rekomo svoju. Ako uztreba, opisati ćemo

potanja ciela stvar, a napose ono talijansko velikodušje, nu težko da se još tko oplasti. Odugovor nećemo nikomu ostat dužni. Napred dakle gospodo oko porečka babe.

Francosko brodovlje pred Kinom. Pišu iz Pariza: Francosko brodovlje, koje ovaj mah bombarduje kineske luke, najljepše je i najveličajlje, što ga je Francoska od god. 1870. sakupila. Ima tu oklopjajčah, krstašah, glasnikah, prevoznih parnjajčah i torpedakah brodovlah, u svem 24 broda.

Zapovjednik brodovlja, admiral Courbet, muž je od 57 godinah, a u francoskom je brodovlju na glasu kao energičan, hladnokrvan i triezan muž. Kao zapovjednik u Tonkingu pokazao je velike sposobnosti; mornarica odana mu je neograničeno. Kolj ga pozna, nedvojli nimalo o toin, da će sa silami, koje su mu na razpolaganje, sjajno riešiti svoju zadaću.

Odlikovanje. Crnogorski knez Nikola dobio je brozavnu vest, da je prigodom petasetgodisnjega jubileja sveučilišta u Klevu »k svetomu Vladimiru« imenovan počasnim članom pomenutog sveučilišta za svoje zasluge na književnom polju.

Državne stipendije. C. K. namjestništvo u Trstu raspizuje natječaj za 4 stipendije svaka po 100 for. za školazno godinu 1884-5. Ove stipendije mogu uživati ljudi kvaternerskih otokah, koji uče na državnih gimnazijah u carevinskom vieću zastupanih zemaljah, napose na pazinaskoj gimnaziji. Molitelji za stipendije imadu upraviti svoje molbe putem gimnazijalnih ravnateljstvih na c. k. namjestništvo u Trstu do 15 oktobra 1884.

Slika biskupa Josipa Jurja Strossmajera izšla je upravo na begom papira u visini 50 cm. i u širini 33 cm. to se može dobiti za 50 novč. kod upravničtva lista »Slovan« u Ljubljani. Tko narudi 10 izlistakah, dobitil će juhanestoga na dar. Nijedna hrvatska obitelj i nijedno narodno druživo ne bi smjelo biti bez slike ovoga velikoga rodoljuba i niceeno našega te prvoga gubernika hrvatskoga svieta; stoga se nadamo, da će krasnu ovu sliku naše obštine mnogobrojno naruditi.

Matica Hrvatska ima još dobruhanu zalihu ovogodišnjih nerazpačanih knjiznih, te usljed toga prima još uvijek nove članove na ove knjige, na što se napose oni članovi »Maticce« upozoruju, koji se još ove godine prijavili nisu.

Srčana plivačica. Londonac list piše, da je poznata plivačica Miss Beckwith naučila pokušati u drugoj polovici septembra preplivati kanal iz Dovera do Calaisa. Do sada su samo plivali taj smion podvat poduzimali; ovo je sada prvi gospodja, koja se uzda toliko u svoju snagu i vještinu, da se takmi sa mužkarci.

Najveći sat na svietu. Sat (ura) koji su postavili na toruju paluce Westminster u Londonu, imadu a sa najvećim što ih imade na svietu. Četiri kvadranta toga sata imadu u obodu 22 stope. Taj gorostasi sat navija se svakih osam danah. Nihalo je dugo 15 stopah. Zveno, koje udara satove, je visoko 8 stopah, a imade 9 stopah u promjeru, težl cjele 15 hatavah, a klepac sam 400 funti. To zveno udara četvrte, po čem se ravnaju brzopisiel parlamenta, koji se izmjenjuju svaki četvrt sata.

Novinarstvo u istočnoj Indiji stoji na dosta visokom stupnju. Sada izlazl samo do 230 raznih novinah u domaćih jezicih, a razpadavaju se u 150.000 izlistakah. Prve novine na domaćem jeziku izlašl su 1808. godine, a osnovall su jih kršćanski misionari u vjerske svrhe. Tek od 1860. godine počelo su indijske domaće novine donositi i političke stvari. Čudnovati su jim naslovi, kao: »Ogledalo medicine« — Najotmenije novine — »Ocean mudrosti« — »Kilica pjesnika« — »Voda indijskoga života« itd.

Poziv.

Ujjudno ste pozvani k izvanrednomu obćemu zboru dne 14. septembra u druževnih prostorjih Via Croceno, br. 28. Početak ob 6. uri po podne.

Na zadržjel

U Trstu, 10. sept. 1884.

ODBOR.

DNEVNI RED:

1. Izbor staroste.
2. Izbor dvojice odbornikah.
3. Preložil članovah.

Prošnja.

Podpisani prosil p. n. gg. posjetitelje ovdlašnjeg veleć. g. župnika prigodno sv. berme, da izvole pregladati svoja kibobrane jer je netko svoj kibobran zamienio sa kibobranom podpisane.

Odlštenim štoglanjem:

Sv. Petar u Sumi.

Ivan Parpar, gimnazijalac.

Kretanje austro-ugarskih brodova u tu- i inozemstvu.

Dodjeli u:

Trat 2. rujna. Juno, Grando iz Patraas. 9 Neptun, Luković iz Cetina. - Rieku 28. kol. Raimond, Blazović iz Maršilje, Grobnik, Stipanović iz Port iz Jandre. 9. rujna. Moleš Montaffora, Matković iz Cetina. 4. Maria T., Randić iz Liverpoola. - Lisinu 27. kolovoza. Emilie, Tianić iz N. Jorka. - Sava 31. kol. Roma, Jerolimić iz Pensakole. - Mljetski 29. kolov. Gladulić iz Batuma. - N. Jork 17. kolovoza. Emma, Pendo iz Cap-Towna. 18. Arlito, Milid iz Lisabona. 31. M. Premuda. Soppa iz Algira. Slobodna, Milinović iz Lošinja, Carigrad 23. kolov. Adamo, Karstelić iz Odessa. - Fatmuna 4. rujna. Edvige, Šimunčić iz Orfana. - Gibraltar 26. kolov. Gloria, Premuda iz Hel-singstora. - Poulitaz 29. kolov. Sagittario, Marinović iz Orfana. - Beruiti 17. kol. Venus, B. Sablić iz New-Jorka. 24. Ban Mažuranić, Forempocher iz New-Jorka. - Rio Grando do Sel 25. rujna. Formica Pajkurid iz Trata. - Rio Janeiro 14. kolov. Gerolamo, Zagabria, i Maršilju 31. kol. Prucelcano, Vladuković iz B. Ayres. Deskovija A., Negovetić iz Rlike. 1. rujna. Figlio, Roidić, Rietko, Mielani, Ivančić iz Pensakole. 2. Mimi, Tomić iz Herno-sanda. Gino Jatić iz Stokolma. S. Lincoln, Ca-pioni iz Pensakole. - Cannes 31. kol. Anna Perčić iz Trata. - Livorno 2. rujna. Anni, Norlati iz Batuma. S. Tri brata, Rošić iz Rot-terdama. - Cuxhaven 1. rujna. Cibalo, Kozulić iz Mirk-Rivera. - Darion 22. kol. Hrvat, Go-lubović iz Algira. - Table-Bay 7. kol. Amor, Skopinčić iz N. Jorka. Jatić II., Kjobnica iz Kardia.

Odjedili iz:

Trata 1. rujna. Etra, Kozulić sa Naupliu. - Rieku 28. kol. Tiza, Morović za Loidi. - Fatmuna 30. kol. Nilo Marinović za Plymouth. - Cetina 29. kolov. Marto, Dominik za Filadelfiju. - N. Jorka 16. kol. Lu fortuna, Žiga za Trat. 21. Emma, Pendo za Filadelfiju. - Carigrad 25. kol. Guido, Juletić za Savonu. 23. Milica, Trojanović za Berdjansku. 1. rujna. Adamo, Karstelić za Maršilju. - Mljetski 30. kol. Honor, Kozulić za Maltu. - Pula 28. kol. Muter, Skopinčić za Filadelfiju. - 2. rujna. Riba, Nikolić za Carman. - 2. rujna. Ivančić za Maršilju. - Barrowa 3. rujna. Adria, Paoletto za Rieku. - Gibraltar 29. kol. Gloria, Premuda za Maršilju. 2. rujna. Bar. Komony, Strk sa Mljetski. - Malt 28. kol. Catterina Stuk, Novak za Carigrad. - Kardia 3. rujna. Betol, Mareja za Rosario. - Havre 3. rujna. Ginja, Campacel za Cardiff. - Lisabona 1. rujna. Andre, Tichlaz za N. Jork Savannah 25. kol. Hitar, Randić za Palmu.

Lutrijski brojevi

Table with 2 columns: Date (dno 6. septembra) and numbers (Noć, Grac, Tumešvar).

TRGOVAČKE VIJESTI.

Table of market prices for various goods like Kava Rio, Sntoon, Ceylon, Poylorico, Moka, Cukar tučen, Ulje za jelo, dalmatinsko, talijansko fino, Riža talijanska, Papar, Bakafor, Petrolj u bariliah, u sandučih, Mast svijnska, englezka, Stanina, Maslo, Loaj, Naranče puljičke, Limun puljički, Rožiči, Mandole, Grožđe sultanina, Smekva Calamata, Grašak, Pažuj, Leča, Vuna bosanska, istarska, Kože starena, volovsko surove, Janjedo 100k, kozje, Ljea, Steno, Sijve bosanske, hrvatsko, Pšentna.

Table of exchange rates for various currencies: Kukuruz vlaški, banatski, hrvatski, Mađ. magjarska, hrvatska, arbanaska.

Tršćanska burza

Table of stock market prices: Austrijska pap. renta for. 80.70 do for. 80.75, Ugarska, Ista u zlatu 4%, 5% ugar. renta, Dionice nar. banke, kredit-banke, Talijanska renta, London 10 ltrah sterlinah, Napoleon, C. kr. cakin, Državne marke, Ista francoske, Talijanske ltr.

Na sve stanovnike Austro-ugarske Silan poziv!

Priljubljen sam opustiti svoju trgovinu, koja već mnogo leti obstoji, ter moram sve dio konca prihodnjega meseca, samo da mi se povrne trošak aurove robe, dakle skoro zastoj. Sva roba je najfinije in najtežje vrste. Ako naručniku lista ne ugaja, se laliko zamoni; dakle je vanko naruđilo bez pogibalj.

Ciene i imenik blaga:

Ženske košulje, ženski noćni korseti, ženska dolnja rubca, Mužekokošulj, Stolne garniture, Turško otirače, ženske rubce za glavu, Pledi za put, Platno za domaću rabo, Svine čarape, Svine žepne rubce, Garniture frances, pokrivače, Rjuhe, Pokrivala iz jute, Cheviot-Diagonal roba.

Advertisement for 'Dva nižo - gimnazijalca' (Two lower gymnasium students) with text about taking care of their parents and a reference to 'Naše Sloge'.

Advertisement for 'Nepogrješivo!' (Incurable!) featuring 'ROBORANTUM' medicine, with an illustration of a woman and text describing its benefits for various ailments.

Advertisement for 'J. Grollich u Brnu.' (J. Grollich in Brno) listing various types of clothing and fabrics available for sale.

Advertisement for 'Gvjet proti trzanju' (Flower against tearing) by dr. Mallic, describing a remedy for various ailments.

Advertisement for 'Planinski bilinski sirop kran'ski' (Mountain medicinal cranberry syrup) by dr. Mallic, describing its health benefits.

Advertisement for 'Velika partija ostanakah sagovah' (Large quantity of wooden beams) with details on pricing and contact information.

Advertisement for 'Velika partija odrezakah sukna' (Large quantity of cut wool) with details on pricing and contact information.

Advertisement for 'VLAHOV' (Vlahov) brandy, featuring an illustration of a bottle and text describing its quality and origin.

Advertisement for 'Bogato skladište' (Rich warehouse) for 'Chevesich i Milovcich' (Chevesich and Milovcich) products, listing various types of iron and steel.

Advertisement for 'Pronadjeno!!' (Found!!) for 'mastilo za vlase' (hair oil) by 'OFENER RAKOCZY BITTER-QUELLE', describing its benefits for hair.

Advertisement for 'Budimska gorčica' (Budimská horčica) mustard, describing its quality and health benefits.

Advertisement for 'OFENER RAKOCZY BITTER-QUELLE' with contact information and a list of agents.